

Wstęp

Instytucja przewłaszczenia na zabezpieczenie (przelewu na zabezpieczenie) jest bardzo popularna w obrocie prawnym. Stanowi ona konkurencyjny sposób zabezpieczenia wiarytelności w stosunku do zabezpieczenia poprzez, w szczególności, zastaw, zastaw rejestrowy czy – jeżeli przedmiotem zabezpieczenia byłaby nieruchomości – hipotekę. Z przewłaszczenia na zabezpieczenie „na co dzień” korzystają nie tylko banki, ale również inni przedsiębiorcy, jak i osoby nie będące przedsiębiorcami. Atutem tej konstrukcji jest z pewnością fakt, iż przedmiot przewłaszczenia może pozostać w posiadaniu przewłaszczającego. Innymi słowy, z ekonomicznego punktu widzenia przewłaszczający może, pomimo powierniczego przeniesienia własności, nadal korzystać z przedmiotu przewłaszczenia.

Obecnie przebrzmiały wątpliwości prawne co do dopuszczalności stosowania konstrukcji przewłaszczenia na zabezpieczenie. Wynika to m.in. z faktu, iż sam ustawodawca w przepisach prawa wskazuje na przewłaszczenie na zabezpieczenie jako na prawidłowy sposób zabezpieczenia wiarytelności. Nie oznacza to jednak jednomyślności piśmiennictwa i judykatury co do wszelkich elementów konstrukcyjnych tej instytucji. Niewątpliwie oznacza to potrzebę prowadzenia pogłębionych badań w tym zakresie.

Sposób uregulowania zagadnień związanych z przewłaszczeniem na zabezpieczenie w pierwotnej wersji ustawy z 28.2.2003 r. – Prawo upadłościowe i naprawcze budził wiele rozbieżnych ocen zarówno w teorii, jak i w praktyce stosowania prawa.

Istotnym przebudowaniem konstrukcji przewłaszczenia na zabezpieczenie w płaszczyźnie upadłości ustawodawca zajął się w ustawie z 6.3.2009 r. o zmianie ustawy – Prawo upadłościowe i naprawcze, ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym oraz ustawy o Krajowym Rejestrze Sądowym (Dz.U. Nr 53, poz. 434). W wyniku wprowadzonych zmian powstał zupełnie nowy obraz tej instytucji. Jak się okazało nowe przepisy również rodzą wiele pytań i wątpliwości w praktyce.

Zadaniem niniejszego Komentarza jest przedstawienie nowej postaci przewłaszczenia na zabezpieczenie w upadłości układowej i likwidacyjnej, ujętej w bardzo szczupłej regulacji normatywnej, a niekiedy także sformułowanie uwag krytycznych.

Wstęp

Komentarz stanowi pogłębione studium tematu przedstawionego przez Autora na Konferencji naukowej pt. „Ekonomia i prawo upadłości przedsiębiorstw – pozycja Polski względem międzynarodowych standardów” (2009) zorganizowanej przez Instytut Allerhanda we współpracy ze Szkołą Główną Handlową w Warszawie. Niemniej opracowanie zachowuje walory komentarza praktycznego.